1. Udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve med et stort antal ansøgere kan på grund af de hermed forbundne praktiske vanskeligheder på det første stadium blot tilsende ansøgerne en meddelelse om kriterierne for og resultatet af udvælgelsen og først give individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom.

2. For så vidt angår fastsættelsen af adgangsbetingelserne til prøverne, bl.a. betingelsen om erfaring ligestillet med et eksamensbevis, kan meddelelsen om udvælgelsesprøven uden yderligere præcisering retsgyldigt indeholde den vide formulering, der figurerer i vedtægtens artikel 5, stk. 1, således at det i de konkrete tilfælde tilkommer udvælgelseskomitéen at vurdere, om de indgivne kvalifikationsbeviser og eksamensbeviser samt den af ansøgerne faglige erfaring er i overensstemmelse med det niveau, som efter vedtægten kræves til udøvelse af arbejdsopgaver i den kategori, der nævnes i meddelelsen om udvælgelsesprøve.

3. Når en udvælgelseskomité kun kan efterprøve opfyldelsen af betingelser i en meddelelse om udvælgelsesprøve ud fra en delvis subjektiv vurdering, kan den frit vælge at se bort fra tidligere udvælgelseskomitéers bedømmelse, men den skal i så fald give en særlig begrundelse for sin beslutning. Forpligtelsen til at begrunde enhver afgørelse vedrørende en ansøger, når vurderingen af vedkommende er mindre fordelagtig end ved en tidligere udvælgelsesprøve, gælder dog kun, såfremt den pågældende har henledt udvælgelseskomitéens opmærksomhed på dette punkt. En udvælgelseskomité kan ikke være forpligtet til selv at undersøge, om ansøgerne har fået adgang til en tidligere udvælgelsesprocedure. Ansøgerne må selv tilstille udvælgelseskomitéen alle de oplysninger, som de finder nødvendige med henblik på gennemgang af deres ansøgning, og også selv om de ikke udtrykkeligt er blevet opfordret hertil.

RETSMØDERAPPORT
i sag 225/87 *

I — Sagsfremstilling

1. Den 24. april 1986 bekendtgjorde justitssekretæren ved en skrivelse til Domstolens tjenestemænd og ansatte, at det var hensigten at afholde en intern udvælgelsesprøve med henblik på oprettelsen af en reserveliste af assistenter i stillingsgruppen B 5/B 4.

Den 5. maj s.å. tilstillede chefen for personaleafdelingen de berørte personer en skrivelse, hvori han oplyste om, at der ville blive afholdt »et forberedelseskursus til udvælgel-

* Processprog: fransk.

sesprøven«, som planlagt i uddannelsesprogrammet for året 1986, der var blevet bekendtgjort af Domstolen den 18. februar 1986.

På grund af det store antal tilmeldelser til dette kursus meddelte justitssekretæren ved note af 14. juli 1986 de tilmeldte tjenestemænd, at »deltagelse i kurset er dels ... ikke en betingelse for adgang til den interne udvælgelsesprøve ... med henblik på oprettelsen af en reserveliste for stillingsgruppen B5/B4 og ... dels er deltagelsen i kurset ikke en garanti for adgang til den pågældende udvælgelsesprøve«. Denne advarsel blev gentaget af personaleafdelingen, da denne meddelte kursusdeltagerne datoerne for forberedelseskurset.

2. Forslaget til meddelelse om intern udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver nr. CJ 80/86 indeholdt som adgangsbetingelse et krav om bevis for afsluttet gymnasieuddannelse. Men i overensstemmelse med Det Paritetiske Samarbejdsudvalgs udtalelse bestemtes det i den endelige meddelelse om udvælgelsesprøven, bekendtgjort den 26. november 1986, i afsnit II, første led, at såvel ansøgere med bevis for afsluttet gymnasieuddannelse som ansøgere med en hermed ligestillet faglig erfaring kunne få adgang til prøverne.

Afsnit II, andet led, i udvælgelsesprøven fastsatte endnu en adgangsbetingelse, nemlig en faglig erfaring, som helt eller delvis var erhvervet som tjenestemand eller midlertidig ansat i en institution under De Europæiske Fællesskaber enten som sekretær eller som kontorist i mindst fire år, eller en faglig erfaring i mindst to år med fuldtidsarbejde i opgaver af administrativ, regnskabsmæssig eller dokumentarisk karakter. I udvælgelsesprøvens sidste punktum i andet led af afsnit II angaves det, at »den ansøger, som godtgør at have en faglig erfaring, der ligestilles med bevis for afsluttet gymnasieuddannelse, kan ikke anvende samme tidsrum til at opfylde betingelsen om den i dette led krævede faglige erfaring«.

3. Elleve af de tretten sagsøgere, som alle havde indgivet ansøgning til den omstridte udvælgelsesprøve fik ved skrivelse af 7. maj 1987 meddelelse om udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give dem adgang til de skriftlige prøver under henvisning til, at de ikke opfyldte »betingelsen i udvælgelsesprøvens afsnit II, første led, om besiddelse af bevis for afsluttet gymnasieuddannelse eller en hermed ligestillet faglig erfaring«.

Udvælgelseskomitéen havde bestemt, at de to øvrige sagsøgere opfyldte betingelsen om en faglig erfaring, der var ligestillet med beviset for afsluttet gymnasieuddannelse, men var på grund af det sidste punktum i udvælgelsesprøvens afsnit II, dog nået til den slutning, at de ikke godtgjorde at »besidde den yderligere faglige erfaring, som kræves efter udvælgelsesprøvens afsnit II, andet led«.

4. Otte af de tretten sagsøgere havde dernæst individuelt anmodet om at få oplyst, hvilke kriterier udvælgelseskomitéen havde lagt til grund for dens afgørelser om ikke at give dem adgang til de skriftlige prøver.

Udvælgelseskomitéen besvarede ikke disse anmodninger individuelt, men fandt det hensigtsmæssigt at tilstille »alle personer, som er berørt af vurderingen om deres faglige erfaring« en skrivelse af 21. maj 1987 om »de anvendte kriterier for besiddelsen af en faglig erfaring, der er ligestillet med bevis for afsluttet gymnasieuddannelse«. I henhold til denne skrivelse er beviset for afsluttet gymnasieuddannelse ikke benævnt ens i alle medlemsstaterne, hvorfor udvælgelseskomitéen havde fastsat, at der skulle være tale om et bevis for en afsluttet gymnasieuddannelse. Udvælgelseskomitéen mente altså ikke, at et bevis for afsluttede fag i »gymnasieuddannelsen« i det pågældende land, var tilstrækkeligt. Med hensyn til den ligestillede faglige erfaring havde udvælgelseskomitéen lagt følgende til grund:

— Varigheden af en erfaring, der skal kunne ligestilles med den faglige erfaring, der opnås under en gymnasieuddannelse, skal have samme længde, som det antal år, som ansøgeren ud fra sit uddannelsesniveau har til studentereksamen, og skal under alle omstændigheder klart overskride varigheden af den skoleuddannelse, den skal erstatte.

— Kun en erfaring, der er erhvervet i en stilling, der normalt kræver et uddannelsesniveau på linje med en studentereksamen (sekretærstilling med ansvar for andres arbejde eller vigtige organisatoriske opgaver og / eller koordineringsopgaver, f.eks., men ikke en stilling som sekretær med stenografi, ikke engang tosproget) kan tjene til erhvervelse af den pågældende erfaring.

— Arbejde med opgaver af styringsmæssig eller dokumentarisk karakter fører hurtigere til erhvervelsen af den krævede erfaring end sekretariats- eller kontoristarbejde.

På grundlag af ovenstående anvendte udvælgelseskomitéen følgende skema ved fastsættelsen af varigheden af den erfaring, som kunne ligestilles med bevis for afsluttet gymnasieuddannelse:

Uddannelsesniveau / Pågældende erfaring	Realskoleeksamen	EFG sekretær	EFG anden erhvervslinje	Obligatorisk skoleuddannelse — minimum
Direktionssekretær	7 år	8 år	9 år	12 år
Opgaver af administrativ, finansiel, eller dokumentarisk karakter	5 år	6 år	7 år	9 år

Efter at udvælgelseskomitéen var blevet bekendt med, at flere ansøgere havde undret sig over, at de ikke havde fået adgang til prøverne, skønt de tidligere havde fået adgang til andre udvælgelsesprøver i kategori B, enten ved Domstolen eller ved andre institutioner, anførte udvælgelseskomitéen endelig i nævnte skrivelse først, at adgangsbetingelserne i de forskellige udvælgelsesprøver ikke nødvendigvis er de samme. Den anførte endvidere, at den selv havde opstillet passende kriterier, idet ansættelsesmyndigheden ikke havde fastsat noget som helst kriterium. Selv om andre udvælgelseskomitéer under andre omstændigheder, hvilket udvælgelseskomitéen ikke udelukkede, havde anvendt »smidigere« kriterier, som ikke er blevet bragt til udvælgelseskomitéens kendskab, havde denne fundet »at den ikke kunne gå under, hvad den fandt fornuftigt«, når henses til, at der var tale om en »generel« udvælgelsesprøve, og det høje antal ansøgere, som havde fået adgang til prøven på grundlag af de anvendte kriterier. Udvælgelseskomitéens skrivelse blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 22. maj 1987 fra A. Barnett, fuldmægtig i personaleafdelingen.

5. Samtidig havde Personaleudvalget, der fandt, at der burde tages hensyn til den faglige erfaring, som ansøgerne besad, navnlig sekretær- og kontoristerfaring, ved skrivelse af 14. maj 1987 anmodet præsidenten for den sagsøgte institution om at rette henvendelse til udvælgelseskomitéen og kræve, at afslagene på adgang til prøven blev taget op til fornyet overvejelse.

Efter at præsidenten for den sagsøgte institution havde kontaktet formanden for udvælgelseskomitéen, som gav ham de samme forklaringer, som udvælgelseskomitéen havde givet de ansøgere, som ikke havde fået adgang til de skriftlige prøver, tilstillede denne den 16. juni 1987 en skrivelse til formanden for Personaleudvalget, hvori han anførte, at »de af udvælgelseskomitéen trufne afgørelser overskrider ikke udvælgelseskomitéens skøn, hvorfor det ikke vil være foreneligt med vedtægten at forsøge at påvirke de beslutninger, som udvælgelseskomitéen har truffet ganske uafhængigt, og som trods alt medfører, at et betydeligt antal ansøgere nemlig 72, kan aflægge de skriftlige prøver«.

Den 17. juni 1987 tilstillede sagsøgerne udvælgelseskomitéen en skrivelse for at »gøre det muligt for udvælgelseskomitéens medlemmer at få kendskab til de faktiske retlige grunde, som viser, at de søgsmål, som de har besluttet at anlægge senest den 1. juli, såfremt de anfægtede afgørelser ikke annulleres, må fremmes til realitetsbehandling, og at de må gives medhold«. Udvælgelseskomitéen fandt det unødvendigt at besvare denne skrivelse.

II — Skriftveksling og parternes påstande

1. Nærværende søgsmål blev registreret på Domstolens Justitskontor den 20. juli 1987.

2. *Sagsøgerne* har nedlagt påstand om:

— at de af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve CJ 80/86 trufne afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne, annulleres;

— at sagsøgte under alle omstændigheder tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Den *sagsøgte institution* har nedlagt påstand om:

— frifindelse;

— at der træffes afgørelse om sagsomkostningerne efter gældende bestemmelser.

3. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har dog stillet parterne visse spørgsmål, som disse har besvaret inden for den fastsatte frist.

III — Parternes anbringender og argumenter

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål fremført fire anbringender: 1) overtrædelse af tjenestemandsvedtægten artikel 25, 2) overtrædelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven og af artikel 5, stk. 1 i bilag III til tjenestemandsvedtægten; 3) overtrædelse af princippet om ligebehandling og af forbuddet mod forskelsbehandling mellem tjenestemænd; 4) overtrædelse af visse generelle retsprincipper.

1. *Overtrædelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 25*

Sagsøgerne har anført, at det fremgår af Domstolens praksis, at udvælgelseskomitéen burde have givet sagsøgerne en individuel forklaring, således at disse kunne afgøre, om afslaget på deres ansøgning var begrundet. De har hertil anført, at de dels via formanden for Personaleudvalget, som den 14. maj 1987 tilskrev præsidenten for den sagsøgte institution på vegne af samtlige afviste ansøgere og i deres navn, dels direkte, har anmodet udvælgelseskomitéen om at tage deres ansøgninger op til fornyet overvejelse og ligeledes, at denne ved eventuel afslag på deltagelse i udvælgelsesprøven, meddelte de pågældende, hvilke kriterier udvælgelseskomitéen havde lagt til grund.

Sagsøgerne er af den opfattelse, at udvælgelseskomitéens skrivelse om de kriterier, den havde anvendt ved bedømmelsen af, om der forelå en faglig erfaring, der var ligestillet med studentereksamen, ikke kan anses for et individuelt svar på sagsøgernes ansøgninger, idet der her var tale om en generel skrivelse, som alene angav de kriterier, udvælgelseskomitéen havde opstillet. Derfor er de stadig uvidende om, hvad der er den konkrete grund til, at deres faglige erfaring blev fundet utilstrækkelig.

Under alle omstændigheder gør en skrivelse, hvori udvælgelseskomitéen generelt angiver de kriterier, den har lagt til grund, det ikke muligt for Domstolen at udøve sin prøvelse af de anfægtede afgørelsers lovlighed.

Den *sagsøgte institution* har anført, at udvælgelseskomitéens afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne var tilstrækkeligt begrundet efter vedtægtens artikel 25 og Domstolens praksis (dom af 29. november 1981, Michel/Parlamentet, 195/80, Sml. s. 2861, og af 9. juni 1983, Verzyck/Kommissionen, 225/82, Sml. s. 1991).

Den sagsøgte institution har først anført, at det klart fremgår af denne praksis, hvorefter man må tage hensyn til de praktiske vanskeligheder, som består for en udvælgelseskomité for en udvælgelsesprøve med talrige ansøgere, at de individuelle forklaringer kun kan gives de ansøgere, som udtrykkeligt anmoder herom. I nærværende sag har fem af de tretten sagsøgere aldrig henvendt sig til udvælgelseskomitéen, efter at de havde fået afslag på adgang til prøverne. Skrivelsen fra formanden fra Personaleudvalget kan på ingen måde sidestilles med en udtrykkelig anmodning om individuelle forklaringer efter Domstolens praksis. Visse sagsøgere havde individuelt henvendt sig til udvælgelseskomitéen via personaleafdelingen, men havde herved anmodet udvælgelseskomitéen ikke om individuelle forklaringer, men om at få oplyst de kriterier, som udvælgelseskomitéen havde anvendt ved dens bedømmelse af begrebet ligestillet faglige erfaring.

I øvrigt må en udvælgelseskomités forpligtelse til at give individuelle forklaringer til de ansøgere, som udtrykkelig anmoder den herom, ses i lyset af formålet hermed, som er at gøre det muligt for Domstolen at udøve sin prøvelsesret og give den tilstrækkelig mulighed for at bedømme, om afgørelsen er begrundet. Ifølge den sagsøgte institution må udvælgelseskomitéens skrivelse om de kriterier, den anvendte ved bedømmelsen af, om der forelå en faglig erfaring ligestillet med bevis for afsluttet gymnasieuddannelse anses for at opfylde dette krav, idet ansøgerne kunne udfinde de forhold, som udvælgelseskomitéen havde lagt til grund for de konkrete afgørelser, ved at sammenligne deres individuelle situation med det af udvælgelseskomitéen etablerede skema.

Den sagsøgende institution har endelig anført, at sagsøgerne ikke har anfægtet den konkrete anvendelse på dem af de af udvælgelseskomitéen anlagte kriterier.

2. *Overtrædelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve og artikel 5, stk. 1 i bilag III til tjenestemandsvedtægten*

Sagsøgerne har herved først anført, at udvælgelseskomitéen ved fastlæggelsen af kriterierne for en faglig erfaring ligestillet med eksamensbevis fra afsluttet gymnasieuddannelse ikke blot har overtrådt artikel 5, stk. 1, i bilag III til tjenestemandsvedtægten, hvoraf fremgår, at udvælgelseskomitéen er bundet af den meddelse om udvælgelsesprøve, som er blevet bekendtgjort, men også samme vedtægts artikel 5.

Ifølge sagsøgerne har udvælgelseskomitéen ved fastlæggelsen af kriterierne ikke taget hensyn til, at der var tale om en udvælgelsesprøve, der skulle gøre det muligt at gå fra kategori C til kategori B, og som afholdtes for at give en betydelig del af den sagsøgte institutions tjenestemænd og ansatte et videre karriereforløb, navnlig dem, som godtgjorde at besidde kvalifikationer, der var højere end nødvendig for udøvelse af deres aktuelle stilling, eller en stor faglig erfaring, idet den krævede, at ansøgere, som ikke besad det pågældende eksamensbevis, skulle godtgøre i flere år i Fællesskabsinstitutionerne at have udført arbejde, som ikke var i overensstemmelse hverken med deres lønklasse eller ikke engang med kategori C. Udvælgelseskomitéen havde nemlig besluttet som ligestillet faglig erfaring kun at anerkende den, som »var erhvervet i en stilling, som normalt kræver et uddannelsesniveau på linje med studentereksamen...«, og det er

ifølge sagsøgerne klart, at en sådan stilling udelukkende findes i kategori B. Sagsøgerne har herved anført, at en tjenestemand er berettiget til at kræve, at hans arbejdsopgaver svarer til hans lønklasse og stilling, og har heraf udledt, at udvælgelseskomitéen ikke kunne kræve erfaring i en højere stilling.

Ednvidere har sagsøgerne anført, at udvælgelseskomitéens krav om en faglig erfaring, der klar overskred længden af den skoleuddannelse, denne erfaring skulle erstatte, indebar en betydelig forskelsbehandling mellem de ansøgere, som besad det krævede eksamensbevis og dem, som godtgjorde en hermed ligestillet faglig erfaring. Udvælgelseskomitéen har herved fejlfortolket meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvoraf det klart fremgår, at udvælgelsesprøven var afholdt for at give tjenestemænd og ansatte i kategori C et videre karriereforløb.

Sagsøgerne har også påstået, at udvælgelseskomitéen ikke har anvendt et objektivt kriterium ved dens fastsættelse af ækvivalensen mellem skoleårene og længden af den faglige erfaring, og at en tjenestemand i en vis alder kan opnå et uddannelsesniveau, der må ligestilles med en studentereksamen eller HF-eksamen, som er afslutningen på en generel uddannelse til skolesøgende mellem 14 og 18 år, ligeså hurtigt eller endog hurtigere end disse. Den faglige erfaring, som i sagens natur varierer fra ansøger til ansøger, burde have været bedømt individuelt for hver ansøgers vedkommende.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at udvælgelseskomitéens kriterier blev godkendt af ansættelsesmyndigheden, som såvel havde kendskab til Det Paritetiske Samarbejdeudvalgs udtalelse som institutionens formål med at afholde udvælgelsesprøven, og som derfor ex officio burde have anmodet udvælgelseskomitéen om at ændre kriterierne.

Den sagsøgte institution har derimod anført, at de kriterier, som udvælgelseskomitéen lagde til grund ved udarbejdelsen af listen over de ansøgere, som fik adgang til prøverne, ikke på nogen måde strider mod ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvorfor udvælgelseskomitéen overhovedet ikke har tilsidesat artikel 5, stk. 1, i bilag III til vedtægten.

Ifølge den sagsøgte institution kan en institution, når den beslutter at afholde en udvælgelsesprøve i kategori B ganske enkelt anvende den generelle formulering, der er brugt i vedtægtens artikel 5, stk. 1, 3. afsnit, hvorefter funktionerne i kategori B omfatter »sagsbehandlende funktioner, der kræver gymnasieuddannelse eller hermed ligestillet uddannelse eller faglige kundskaber« og overlade udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven ansvaret med i hvert enkelt tilfælde at bedømme, om de eksamensbeviser ansøgerne fremlægger eller deres faglige erfaring svarer til det krævede niveau. I dette tilfælde skal udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven fastsætte en række præcise kriterier, som den skal lægge til grund ved dens vurdering af de individuelle ansøgninger.

I denne sag er de kriterier, som udvælgelseskomitéen anvendte, i overensstemmelse med vedtægtens ordlyd og meddelelsen om udvælgelsesprøven. Den sagsøgte institution har herved anført, at den anfægtede udvælgelsesprøve aldrig er blevet betegnet som »en udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B«, og at udvælgelseskomitéen overhovedet ikke var

bundet af noget hensyn til »karriereperspektiv«, som udvælgelsesprøven skulle give tjenestemænd »med en lang erfaring« i henhold til Det Paritetiske Samarbejdsudvalgs udtalelse (en udtalelse som ikke var tilgængelig for udvælgelseskomitéen, og derfor heller ikke kan anvendes som grundlag for fortolkningen af meddelelsen om udvælgelsesprøven). Formålet med udvælgelsesprøven var ved en intern procedure at ansætte tjenestemænd i kategori B, og udvælgelseskomitéen måtte altså have for øje, at tjenestemænd i denne kategori skal udføre »sagsbehandlende funktioner«, som kræver et højere uddannelsesniveau end stillingerne i kategori C, som svarer til »udøvende funktioner«.

For så vidt angår karakteren af den erfaring, der kunne anses for ligestillet med bevis for en afsluttet gymnasieuddannelse, havde udvælgelseskomitéen med rette derfor besluttet, at en erfaring, der var erhvervet i alene udøvende funktioner ikke kunne kvalificere nogen, som påberåbte sig en sådan erfaring, til stillingen i kategori B. Vedtægten og meddelelsen om udvælgelsesprøven indebar, at udvælgelseskomitéen skulle drage omsorg for, at kun de personer fik adgang til prøverne, som enten havde det krævede eksamensbevis, eller besad en vis erfaring i de stillinger, hvortil der normalt kræves et sådant eksamensbevis.

Sagsøgte har herved anført, at det ikke er den ret, en tjenestemand i kategori C har, til at varetage en stilling i denne kategori, der anfægtes, men alene den kendsgerning, at en stilling i kategori C skulle bibringe den erfaring, som efter vedtægten kræves for at blive udnævnt i kategori B.

Med hensyn til varigheden af den krævede uddannelse har udvælgelseskomitéen også ifølge den sagsøgte institution handlet forretningstigt, idet en uddannelse »på jobbet« erhverves langsommere end en akademisk uddannelse, og denne kendsgerning ikke kan ændres ved et argument om den pågældendes alder. For så vidt angår sagsøgernes argumenter, hvorefter sagsøgernes faglige erfaring burde have været »bedømt individuelt«, har den sagsøgte institution anført, at udvælgelseskomitéer er forpligtede til forudgående at fastsætte sine kriterier for at undgå, at princippet om ligebehandlingen af ansøgerne ikke tilsidesættes.

Sagsøgte har endelig anført, at de af udvælgelseskomitéen fastsatte kriterier blev meddelt ansættelsesmyndigheden, som udtrykkeligt godkendte dem, og at ansættelsesmyndigheden, selv om udvælgelseskomitéens arbejde ikke var i overensstemmelse med de meninger, som visse medlemmer af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg havde fremsat, ikke kan forpligte udvælgelseskomitéen til at rette sig efter et dokument, hvis indhold udvælgelseskomitéen ikke var bundet af og som den ikke var bekendt med.

3. *Overtrædelse af princippet om ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling mellem tjenestemænd*

Sagsøgerne har anført, at udvælgelseskomitéen ved at kræve, at ansøgere, som ikke besad et eksamensbevis, skulle have en faglig erfaring af samme niveau som kræves i kategori B, fastsatte en ny betingelse, hvilket strider mod vedtægtens artikel 7 og derfor er retsstridigt. Udvælgelseskomitéen har også tilsidesat princippet om ligebehandling

om forbud om forskelsbehandling mellem ansøgerne, idet den favoriserede de tjenestemænd i kategori C, som havde haft mulighed for »på retsstridig vis« at »acceptere at udøve« en stilling i kategori B til skade for dem, som ikke havde været så heldige og som var forblevet i en stilling, der svarede til deres lønklasse og deres kategori.

Sagsøgerne har herved fremhævet, at visse af dem på Domstolen har gjort tjeneste i en højere stilling end deres egen inden for samme kategori og at udvælgelseskomitéen burde have taget hensyn til denne særlige erfaring.

Den sagsøgte institution har herimod anført, at udvælgelseskomitéen på intet tidspunkt har krævet, at tjenestemænd i kategori C skulle bevise en faglig erfaring på Domstolen i en stilling i kategori B, men alene sikret, at kun ansøgere med det uddannelsesniveau, der kræves til kategori B, fik adgang til udvælgelsesprøven, hvilket niveau visse tjenestemænd i kategori C kunne bevise at besidde i kraft af et eksamensbevis eller en faglig erfaring, som udmærket kunne være erhvervet inden deres ansættelse ved Domstolen. Af hensyn til placeringen af tjenestemænd i kategori C i stillinger, der normalt henhører under kategori B har sagsøgte erkendt, at der faktisk eksisterede en sådan praksis, men anført, at denne praksis blev opgivet senest i 1980, og at ingen ansøger i denne sag har påberåbt sig denne praksis, hvorfor ingen ansøger har fået anerkendt en ligestilling i erfaring på dette grundlag.

Den sagsøgte institution har videre anført, at sagsøgerne her har fremført en modstridende argumentation, idet visse af sagsøgerne, efter først at have bebrejdet udvælgelseskomitéen at favorisere tjenestemænd, som retsstridigt havde udøvet en stilling i en højere kategori, herefter forsøger at påberåbe sig deres egen erfaring i en stilling i kategori B. I øvrigt er der ifølge sagsøgte alene her tale om en form form for vikariering, der er tidsbegrænset og sporadisk, og ganske normal i administrationen.

4. *Overtrædelse af visse grundliggende retsprincipper*

Sagsøgerne har under dette anbringende gjort gældende, at udvælgelseskomitéen har tilsidesat visse generelle retsprincipper, bl.a. princippet om, at en forvaltningsakt skal indeholde en behørig begrundelse samt de principper, som Domstolens praksis har knæsat vedrørende adgangsbetingelser, der fremstår identiske i senere meddelelser om udvælgelsesprøve. Udvælgelseskomitéen burde nemlig ifølge sagsøgerne have taget hensyn til de afgørelser, som var truffet af udvælgelseskomitéen for tidligere udvælgelsesprøver, som efter at have konstateret, at visse af sagsøgerne besad en faglig erfaring, der var ligestillet med et bevis for en afsluttet gymnasieuddannelse, havde givet dem adgang til prøverne. Sagsøgerne har i deres replik anført et tilfælde, hvor en af sagsøgerne i mellemtiden havde fået adgang til prøverne i en udvælgelsesprøve i kategori B, som afholdtes senere end den anfægtede udvælgelsesprøve.

Sagsøgerne har herved anført, at udvælgelseskomitéen fra alle ansøgerne, enten direkte eller indirekte, havde modtaget en anmodning om at tage dens afslag op til fornyet overvejelse, og selv om sagsøgerne i visse tilfælde sent rettede henvendelse til udvælgelseskomitéen, var det ikke for sent til,

at denne havde kunnet tage de anfægtede afgørelser op til fornyet overvejelse.

Sagsøgerne har som besvarelse af et spørgsmål, som Domstolen havde stillet, anført, at der ikke siden udvælgelsesprøve nr. CJ 34/80 var blevet afholdt nogen »almindelig« intern udvælgelsesprøve og at kun to af sagsøgerne havde fået adgang hertil (Muller og Couve), uden dog at blive opført på egnethedslisten. Det fremgår af de oplysninger, der foreligger for Domstolen, at A. Muller havde meddelt udvælgelseskomitéens medlemmer dette forhold ved skrivelse af 16. maj 1987. Sagsøgerne har i øvrigt anført, at de ikke var blevet spurgt om, hvorvidt de havde deltaget i tidligere udvælgelsesprøver, hvorfor en række ansøgere ikke udtrykkeligt havde givet udvælgelseskomitéen for den anfægtede udvælgelsesprøve meddelelse herom, men at den sagsøgte institution under alle omstændigheder var i besiddelse af disse oplysninger.

Den *sagsøgte institution* har anført, at man må præcisere rækkevidden af den retspraksis, som sagsøgerne har påberåbt sig, idet en udvælgelseskomités ulovlige afgørelse om at give en ansøger adgang til en udvælgelsesprøve i en kategori, når ansøgeren ikke godtgjorde at opfylde de krævede betingelser, ville binde udvælgelseskomitéerne for alle senere afholdte udvælgelsesprøver i samme kategori. Endnu mere uacceptabelt forekommer det, såfremt en udvælgelseskomités afgørelse med tilbagevirkende kraft kan binde udvælgelseskomitéer for udvælgelsesprøver, der er afholdt tidligere.

Sagsøgte har også anført, at ifølge Domstolens praksis skal ansøgere til en udvælgelsesprøve oplyse om deres kvalifikationsbeviser, og at udvælgelseskomitéen ikke er forpligtet til at anmode dem herom.

Endvidere har — sagsøgte bekendt — kun to af de tretten sagsøgere henvist til, at de tidligere havde fået adgang til en udvælgelsesprøve til stillinger i kategori B, og disse oplysninger fremkom efter at disse havde modtaget en skrivelse fra personaleafdelingen, hvorved de fik meddelelse om afslaget på deltagelse i udvælgelsesprøven, hvorfor disse oplysninger altså fremkom for sent og under alle omstændigheder var ufuldstændige, idet de pågældende ikke havde tilstillet udvælgelseskomitéen tilstrækkeligt og detaljeret dokumentation for, at der var tale om en udvælgelsesprøve, der indeholdt de samme adgangsbetingelser og afholdtes med henblik på besættelse af de samme stillinger, som den anfægtede udvælgelsesprøve.

Den sagsøgte institution har i sin duplik også anført, at udvælgelseskomitéen havde været bekendt med, at der ikke siden afholdelsen af udvælgelsesprøve nr. CJ 34/80, var blevet afholdt nogen udvælgelsesprøve, der kunne sidestilles med den anfægtede udvælgelsesprøve, og at ingen af sagsøgerne havde fået adgang til denne udvælgelsesprøve. Sagsøgte har imidlertid under retsmødet erkendt, at Muller og Couve faktisk fik adgang til at deltage i udvælgelsesprøve nr. CJ 34/80. Sagsøgte har dog anført, at den først fik kendskab hertil ved sagsøgernes besvarelse af Domstolens spørgsmål.

G. C. Rodríguez Iglesias
Refererende dommer